

Descobrir què hi ha al costat

Des de principi d'any, els nens i nenes del Lledoner duen a terme un treball d'interaula. És a dir, un cop per setmana, i durant mitja hora, se'ls ofereix la possibilitat d'anar a descobrir els materials i les possibilitats de joc que hi ha en una altra aula. D'entrada, la primera fase investigació del nou terreny es va fer amb l'acompanyament de l'educadora. Però un cop van agafar confiança, les portes de totes les aules es van obrir de bat a bat perquè els infants es poguessin moure lliurement, segons els seus interessos. Ens ho explica la directora d'El Lledoner, la Marian Ferrer.

–Ara que ja som gairebé a final de curs, creus que s'han assolit els objectius que us va marcar en iniciar l'activitat?

«Diria que sí, sobretot pel que fa als objectius més específics. A la primera part del treball, que era anar amb l'educadora a descobrir quins materials hi ha a les altres aules, calia conèixer els espais de l'escola i sentir-se còmodes en ells. Però també recordar quin tipus de material es pot trobar en cada aula. A la segona part, molt més llarga i interessant, el que es pretenia era afavorir la possibilitat d'interacció entre infants de diferents edats, la qual cosa ha estat positiva pel procés d'imitació dels més petits respecte als grans i pel control que han de tenir els grans al compartir espai amb els petits. Com a objectiu, també hi havia la presa de decisió.

A l'inici, a alguns infants els costava molt deixar la seva aula i sobretot la seva educadora. Però poc a poc hem pogut observar com es deixaven anar i trobaven seguretat també en la resta de personal i d'espais. Un altre objectiu que hem vist assolit és el fet que cada infant ha pogut dedicar les sessions que ha necessitat per fer una activitat en concret. Així doncs, hi ha hagut l'infant que amb una sessió n'ha tingut prou per fer un tipus de joc i infants que en quasi totes les sessions han anat a la mateixa aula a fer el mateix ti-

pus de joc. És important que els mateixos nens i nenes puguin triar quant de temps volen dedicar a fer una activitat. La descoberta i l'assimilació de coneixements té un ritme diferents en cada infant».

–El treball d'interaula s'ha desenvolupat com esperàveu o hi ha hagut sorpreses?

«Sorpreses, sorpreses, no. Però no esperàvem que als infants més dependents de les educadores els costés tant temps poder sortir de l'aula i triar lliurement on volien anar a jugar. En alguns casos, l'educadora ha hagut de facilitar molt aquest pas».

–Quina diferència heu observat des que es va començar a fer a ara?

«El que hem notat més és la tranquil·litat amb què últimament podien prendre la decisió de sortir de l'aula i de triar on volien anar i què volien treballar els infants. També hem notat una millora important en el respecte entre ells.

En un inici, anaven com més esverats, amb una ansietat de poder provar coses noves i el neguit de no saber ben bé què fer. I poc a poc hem notat que s'anaven situant, que entenien que hi havia infants més petits i infants més grans. També s'ha notat una diferència en el tipus de joc que feien en un inici i al final, perquè ells també han anat creixent amb els mesos i els interessos han anat canviant».

–Els nens i nenes responen diferent en funció del curs?

«Sí, responen diferent perquè es troben en moments evolutius diferents i tenen capacitats diferents.

Per exemple, és molt més fàcil per un

infant de P2, deixar la seva aula i la seva educadora, i anar on hi ha l'activitat que li ve de gust fer.

També es veu similituds o diferències en el tipus de joc, segons l'edat que tenen: hi ha un grup que va més pel tipus de joc simbòlic i altres per tipus de joc més individual».

–Es pot dir, però, que hi ha algun patró comú en tots els infants? És a dir, por-descoberta-reincidència...

«Tots han hagut de passar pels passos de prendre la decisió de sortir de la seva aula, deixar la seva educadora i decidir on volien anar i què volien fer. Però tot i així, cada infant ha seguit el seu ritme i ha hagut de fer el seu procés individual.

A alguns els ha costat més que a altres i el moment evolutiu en què es troben també ha marcat molt el procés que han seguit. El que sí que tot el personal ha observat és que quan un infant trobava una activitat que li interessava, repetia gairebé cada setmana i es podia passar tota l'estona fent el mateix tipus d'activitat».

–Suposo que en el transcurs d'aquesta activitat, s'ha produït alguna anècdota divertida, no?

«N'hi ha hagut moltes perquè la veritat és que els infants tenen sortides molt bones. Una que ens va fer gràcia, per exemple, va ser que un dia en una aula va començar un infant a fer joc simbòlic com si estigués nedant a la piscina i ho va anar encomanant a gairebé tots els infants, de manera que en dos minuts, teníem quasi tota l'aula dels Titelles fent piscina. Va ser genial!

També hem viscut moments molt tendres, sobretot entre infants de diferents edats. És curiós veure com els grans tenen cura dels petits. Un cas que vàrem observar va ser el d'un nen de P2 que al veure una nena de P1 que plorava, en silenci i sense dir-li res, li va portar un peulix i es va quedar assegut al seu costat, tan sols fent-li companyia i mirant-se-la tímidament fins que la nena va deixar de plorar. Va ser molt maco!»

SÒNIA, mare d'en Max, de P1.

SUMARI

Mares estressades, quatre visions personals d'una realitat comuna. > Pàg. 1 i 2

A quines escoles aniran els infants de P-2 el curs que ve? > Pàg. 2

Consells pels dies de l'estiu. > Pàg. 3

La visita a la granja-escola de Bàscara des del punt de vista d'un pare > Pàg. 3

L'activitat «Interaula» explicada per la Marian, directora de la nostra escola bressol. > Pàg. 4

TELÈFONS ÚTILS

Escola bressol El Lledoner 972 23 83 88

Escola bressol El Carrilet 972 23 75 80

Biblioteca Massagran 972 40 50 62

Biblioteca J. Ministral 972 23 83 88

Ajuntament de Salt 972 24 91 91

CAP Salt 972 24 37 37

A la calor de la festa

La calor va ser la convidada estel·lar a la Festa de Fi de Curs d'El Lledoner. Tothom buscava el seu raconet d'ombra des d'on escoltar les cançons d'en Manel, que guitarra en mà, va atrapar una bona colla

de nens i nenes valents, disposats a passar-ho d'allò més bé. Potser per això, la síndria i el meló del berenar van ser tan benvinguts. Els nens i nenes de P2, que aviat deixaran l'escola, van rebre una orla

perquè no oblidin mai els seus orígens. I és que els infants d'El Lledoner són el millor planter! Podeu veure l'àlbum fotogràfic de la festa al web de l'AMPA: <http://ampalledoner.wordpress.com>.

>REPORTATGE

«Mares estressades... o massa atrafegades»

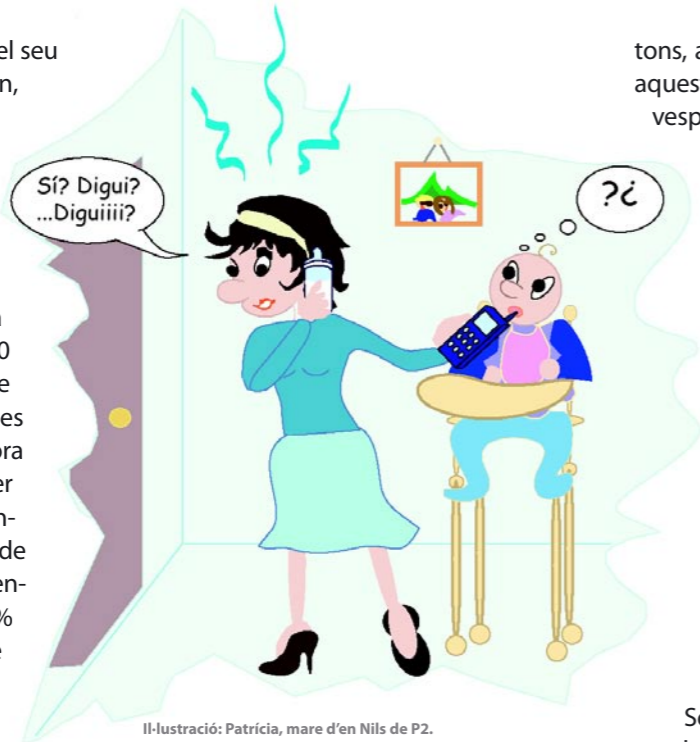
«Jo no sé si això meu és estrès, però el que sí que sé és que amb dos petitons a casa, vas força de bòlit. Sobretot quan la petita encara no tenia els dos anys. Ara que l'Afra ja els ha complert, comença a ser una altra història», diu la Carme. «Sí, suposo que estic estressada. Vull ser una bona mare, una bona companya i una bona treballadora, i potser és posar-se el llistó massa alt», assegura la Patrícia.

Són les 6 del matí. La Cecília es lleva. Si tot va bé i cap dels seus dos fills es desperta, comença a recollir el menjador, a ventilar la casa, surt al pati a posar una rentadora, a escombrar el porxo. Després entra,

segueix escombrant, treu la pols, recull la cuina i dia sí, dia no, frega tot el baix. Mitja horeta després, sona el despertador de la Carme i comença un vell ritual: parar-lo i fer una mica el ronso... és un dels bons costums que conserva d'abans de tenir fills. A 3/4 de 7, ara sí, es lleva i s'empolaina. A la mateixa hora, la Patrícia no sentirà el primer avís del despertador. Tampoc sentirà el de les 7 i 10. Amb sort, cap a les 7 i 20 ho aconseguirà, i vint minuts més tard, ja estarà dutxada i vestida. 2/4 de 8: hora punta!!! És l'hora que els reis i reines de la casa s'aixequin i comenci l'acció de debò! Bé, l'Abril i en Grau ja fa una estoneta que s'han llevat i és el mo-

ment que la seva mare, la Paula, i després d'haver fet un fotimer de coses, es prengui el cafè amb llet a «Sant Hilari». Des que els menuts es desporten fins que són a l'escola, la vida sembla passar a càmera ràpida. No hi ha temps per jugar. No hi ha temps per admirar dibuixos. No hi ha temps per parar ni un segon: esmorzar, vestir, pentinar, posar jaquetes, pujar els nens al cotxe, lligar-los, deslligar-los, dir adéu i a córrer que fem tard. I la conciliació de la vida familiar i laboral, on queda? La més matinera és la Paula: a les 8 i 10 ja és a la feina. A la mateixa >> continua a la pàgina 2

xa hora, la Patrícia s'acomiada del seu home, en Javi, i del seu fill gran, l'Erwan. Agafa en Nils i el deixa a El Lledoner. Si va tard, potser trobarà la Carme...o la Cecília, que després de deixar l'Íker, corre per agafar l'autobús de les 8:50 que va cap a Girona. En teoria comença a les 9. Però a la pràctica, molts dies són 1/4 de 10 tocats. Igual que la Patrícia, que després de volar per l'autopista, es planta amb poc més de mitja hora a la Jonquera. «És un temps per pensar, escoltar la ràdio, concentrar-se en la carretera, renegar de la feina...O fins i tot per menjar l'entrepà que eventualment (un 10% dels casos) he tingut temps de preparar». Segons la feina de cadascuna, podeu afegir unes dosis més d'estrès al dia a dia d'aquestes mames que, a hores d'ara, ja les podem considerar unes autèntiques heroïnes. «A mi m'agrada molt la meva feina», reconeix la Carme, «però crec que, últimament, si en algun lloc agafo estrès, possiblement sigui a la feina». Cap a les dues, la Paula arriba a casa i acaba de fer el dinar que ha començat en Xutis. Si sobra temps, abans d'anar a buscar en Grau, recollirà la cuina, endreçarà la casa o estendrà la rentadora que ha deixat posada al matí. La Cecília també esgarapa el poc temps que li queda abans de recollir el fill gran a El Lledoner, per acabar les feinetes pendents. Cap a 2/4 de 4, la Carme arriba a casa amb l'Afra. En una hora haurà preparat el seu dinar, el berenar de la seva filla, i gairebé el sopar del vespre! Mitja hora més tard, la Patrícia surt

Il·lustració: Patrícia, mare d'en Nils de P2.

escopetejada de la feina dient adéu, i rebent a canvi, una frase ben cínica: «Ja te'n vas? Carai, tia, que bé vius!» La reducció de jornada o la jornada intensiva de les mares és, per a moltes famílies, la clau de la supervivència. Així doncs, a la tarda, la Cecília, la Paula, la Carme i la Patrícia –excepte alguns dies–, no han de treballar: com a mínim als seus llocs habituals de feina! Perquè hi ha els fills, que són una autèntica font d'alegria, però que desborden energia pels quatre costats i volen tota l'atenció per a ells. Biblioteca, parc, a casa d'amiguets o amiguetes, comprar, pintar, cantar, jugar...la tarda pot ser molt llarga. I el «reforç» masculí no arriba a casa, en la majoria de casos, fins a dos quarts de 8 del vespre. Hora punta! És rebut per tothom amb pe-

tons, abraçades i sospirs d'alleujament! A aquesta hora, en algunes llars, el ritual del vespre ja està en marxa: banyera, pijama, sopar, conte, i, finalment, a dormir. Sssssssst! Es fa el silenci. Cap a un quart de deu, si tot ha anat bé, els nens hauran quedat fregits i la Patrícia, no. És el moment de baixar al menjador i estirar-se al sofà amb en Javi. «Parlem una mica i mirem una mica la tele. Mai veig el final de res perquè m'adormo abans.» La Cecília i el seu home es dutxen i preparen el sopar. Després, ella recollirà la cuina, prepararà la roba per l'endemà i el dinar. «Si tot va bé i no es desperta en Sergi (el més petit), puc descansar una mica, per tornar-hi l'endemà», diu la Cecília.

Són les 11 de la nit. Ja fa mitja hora que la Paula somnia al sofà, davant la tele. «La nit sempre és una incògnita, però des de fa quatre anys, dos mesos i no sé quants dies (des que va néixer l'Abril), que m'he d'aixecar com a mínim una vegada a mitja nit per donar algun bibi, aigua, fer fer pipí, canviar algun llençol, incorporar-ne algun perquè té tos, treure mocs, calmar algun malson, collir-la del terra, fer-li lloc al llit (això gairebé a diari), rebre algun cop de peu, etc. Normalment em desporto entre dues i tres vegades per nit», diu la Paula. La Carme, una mica més noctàmbula, cap a dos quarts de dotze canvia el sofà pel llit i, si tot va bé, dormirà sense massa interrupcions. Les nostres heroïnes, fregides, rostides, cansades i esgotades, tancaràn els ulls, després d'un dia trepidant. Felços somnis! **SÒNIA, mare estressada d'en Max, de P1**

>L'OBSERVATORI

On aniran els infants de P2?

Sabeu on aniran els nens i nenes de P2 l'any que ve? Us en fem un breu recompte.

A Salt es queden dinou nens i nenes, dels quaranta que hi ha al curs. D'aquests, vuit aniran al Gegant del Rec, sis al Pompeu Fabra, dos a les Dominiques, un a les Vilagran i dos més a les Deveses.

A Girona, n'hi aniran quatre en aquests

centres: Annexa, Saint George School, Bosc de la Pabordia i Bell-lloc.

A les poblacions veïnes trobem tres nens que van a Bescanó, dos a Vilablareix, dos a Bonmatí, un a Celrà, un a Aiguaviva i, una mica més lluny, un a Figueres i un a Ripoll.

En l'apartat «Altres», hi haurien algunes mudances i algun recurs pendent de resolució.

>CONSELLS

Sol, solet, vine'm a veure

Els nadons tenen una pell molt fina i delicada i és molt fàcil que es cremin. Per això, cal tenir molta cura i, durant el primer any de vida del nen, protegir-lo dels raigs solars i evitar l'exposició directa. És bo treure els nadons a l'aire lliure, però evitant les hores de més intensitat solar (al migdia). A més, cal protegir-los sempre amb roba de cotó, gorra i oferir-los molta aigua. També és important no utilitzar **MAI** cremes de protecció solar en nadons menors de 6 mesos. Aquestes pautes s'haurien de complir tot i que faci un dia boirós o ennuvolat. Quan els nens són una mica més grans, l'estiu és una època en què fan moltes activitats a l'aire lliure i hem d'acostumar-nos a posar-los crema protectora d'índex 15 o superior, 20 minuts abans de prendre el sol i repetir l'aplica-

ció cada 2 o 3 hores o cada vegada que es banyin. Mirarem que comencin a prendre el sol a poc a poc, evitant les hores de més intensitat; hem de buscar l'ombra i recordar que l'aigua i la sorra reflecteixen i augmenten la intensitat solar, entre un 15-25%. Per tant, a la platja, cal augmentar la protecció.

Regles d'or:

1. Eviteu que els nens estiguin llargues estones al sol, sobretot durant les hores de màxima intensitat solar: de les 12 a les 16 hores.
2. Cal que duguin samarreta, gorra i ulleres amb protecció UV, encara que estigui núvol. La gorra ha de portar visera tot voltant per assegurar la protecció d'orelles, coll i front. Utilitzeu teixits transpirables: cotó, lli... amb tramatge espès per protegir la pell dels UV.

Compte! la roba molla es torna translúcida i no protegeix del sol.

3. Feu servir cremes solars adequades al tipus de pell. Cal aplicar-les a tot el cos i repetir l'aplicació sovint.
4. Tot i que s'usi crema, no es pot allargar l'exposició al sol. L'efecte perjudicial del sol és acumulatiu, per això és molt important que eviteu les cremades solars des de la infància.
5. Compte amb la utilització de medicaments. Consulteu si hi ha risc o no de fotosensibilitat. La fotosensibilitat es manifesta per reaccions extremes a la llum del sol, i es caracteritza per l'aparició d'erupcions, envermelliment i/o inflamació.
6. La manera més efectiva de protecció solar és mantenir-se a l'ombra!

GEMMA, mare de l'Emma de P2.

>EXCURSIÓ

A la granja d'en Jepet...

Per fi hem anat d'excursió! El temps es va portar bé amb nosaltres, que ja tocava! Els nens i nenes d'El Lledoner van poder gaudir del dia a dia en una granja, veient de prop els diferents animals que hi viuen: conills, ovelles, cabres, pollets, gallines, oques, ànecs, cavalls i una 'burra' que es deia «Xata» i que, amb el seu carro, va portar de passeig tots els nens i nenes.

A la granja, també vam preparar el dinar d'aquests animals i tots plegats els vam donar el seu menjar.

Com a experiència personal, crec que els nens i nenes van poder experimentar molt amb l'entorn de la granja i els seus habitants. Tots aquells que vam tenir la sort de gaudir-ne en directe, ens vam endur una sensació molt positiva.

BONI, pare de l'Emma de P2

>BREUS

Nova Junta

Ens hem renovat! A partir del curs vinent, l'AMPA d'El Lledoner comptarà amb una nova junta. La Carme Gutiérrez, mare de la Júlia de P1, serà la nova presidenta mentre que la Paula Juncà, mare d'en Grau de P0, serà la nova tesorera. L'Èlia Llinàs, mare de la Marina de P1, continuarà com a secretària. Esperem que tothom que estigui interessat a participar, s'apunti a alguna comissió el curs vinent. **AMPA**

En blanc i negre

Si heu arribat fins aquí, ja deveu haver notat que el butlletí s'ha editat aquesta vegada en blanc i negre. El per què? A la reunió de l'AMPA del mes d'abril es va decidir editar el butlletí, tant per raons econòmiques com per raons ecològiques, en blanc i negre. Qui estigui interessat a veure les imatges en color, trobarà el butlletí en format PDF i en color, com sempre, al web de l'AMPA: <http://ampalledoner.wordpress.com> Que passeu un molt bon estiu i que descanseu molt. El butlletí tornarà a la tardor. **AMPA**